

PN.4131. 212 .2022

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2022 r., poz. 559 z późn. zm.), stwierdzam nieważność § 6 ust. 3 pkt 2 Załącznika Nr 1 do uchwały Nr XLI/344/2022 Rady Gminy Świątki z dnia 31 marca 2022 r. w sprawie przyjęcia „Lokalnego programu wspierania sportu”.

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa w sentencji, Rada Gminy Świątki, powołując jako podstawę art. 7 ust. 1 pkt 10, art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1133 z późn. zm.), uchwaliła w formie Załącznika Nr 1 do uchwały, Lokalny program wspierania sportu w Gminie Świątki za osiągnięte wyniki sportowe oraz za osiągnięcia w działalności sportowej.

Uchwała została przedłożona organowi nadzoru w dniu 4 kwietnia 2022 r.

Akty prawa miejscowego, co jasno wynika z regulacji art. 87 ust. 2 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 - w skrócie "Konstytucja RP"), są źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Stanowienie aktów prawa miejscowego należy do kompetencji organów samorządu terytorialnego, które czynią to wyłącznie, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. To zaś oznacza, że materia uregulowana wydanym aktem normatywnym powinna wynikać z upoważnienia ustawowego i nie może przekraczać zakresu tego upoważnienia. Regulacje zawarte w akcie prawa miejscowego mają na celu jedynie "uzupełnienie" przepisów powszechnie obowiązujących rangi ustawowej, kształtujących prawa i obowiązki ich adresatów. Uwzględniając hierarchiczność źródeł prawa akty tego typu mają charakter zależny od źródeł prawa wyższego rzędu, czego konsekwencją jest stanowisko, iż nie mogą normować materii uregulowanych aktami wyższego rzędu, nadto nie mogą wykroczać

poza zakres delegacji ustawowej. Stosownie bowiem do treści art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym gmina na podstawie upoważnień ustawowych ma prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy.

Konstytucyjna zasada określoności regulacji prawnych, co podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 7 listopada 2006 r. sygn. akt SK 42/05 (OTK-A 2006/10/148), odwołując się do prezentowanego w swoich wcześniejszych orzeczeniach stanowiska, wynika z zasady demokratycznego państwa prawnego, wyrażonej w art. 2 Konstytucji RP. Zasada określoności regulacji prawnych wymaga, aby przepisy prawne były formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny (zob. wyrok z 11 stycznia 2000 r., sygn. K. 7/99, OTK ZU nr 1/2000, poz. 2, s. 20). Każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego - dopiero spełnienie tego warunku podstawowego, pozwala na jego ocenę w aspekcie pozostałych kryteriów. Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Związana z jasnością precyzja przepisu winna przejawiać się w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw tak, by ich treść była oczywista i pozwalała na wyegzekwowanie" (wyrok z dnia 21 marca 2001 r., sygn. K 24/00; publ. OTK ZU nr 3/2001, poz. 51, s. 312). Stanowienie przepisów niejasnych i wieloznacznych jest naruszeniem Konstytucji".

W § 6 ust. 3 pkt 2 Rada Gminy Świątki postanowiła, że podstawą pozbawienia wypłaty stypendium zawodnikowi jest – popełnienie czynu stanowiącego przestępstwo. Przepisem tym Rada określiła przypadek, z którym wiąże konieczność pozbawienia stypendium osób, którym go przyznała.

Należy stwierdzić, że powyższy przepis uchwały zostały sformułowany w sposób niejasny i nieprecyzyjny, co stanowi istotne naruszenie art. 2 Konstytucji RP. W ocenie organu nadzoru sformułowanie: "popełnienie czynu stanowiącego przestępstwo" jest pojęciem niejednoznacznym i niekonkretnym, a przede wszystkim subiektywnym. Jego weryfikacja będzie różna w zależności od standardów ocennych osoby zobowiązanej do przestrzegania przepisu, czy też osoby go egzekwującej. Należy pamiętać, że zgodnie z art. 42 ust. 3 Konstytucji RP każdego uważa się za niewinnego dopóki jego wina nie zostanie stwierdzona prawomocnym wyrokiem sądu. Zatem samo popełnienie czynu, nawet jeśli wypełnia on przesłanki uznania go za przestępstwo, nie może skutkować uznaniem osoby się go dopuszczającej za winnego jego popełnienia.

Przepis ten z powodu swej nieokreśloności, nie stanowi żadnych miarodajnych wytycznych dla adresatów norm prawnych, a tym samym nie może wywoływać jakichkolwiek egzekwowalnych skutków w tym zakresie.

Skutki przewidziane przez powyższą normę uchwały dla jej adresatów są natomiast wyjątkowo dotkliwe. Powodują one bowiem utratę przez adresatów uchwały przyznanego im prawa do stypendium. Uznanie zaś, że przyczyną skutkującą pozbawieniem stypendium, jest dopuszczenie się przez osobę wyróżnioną czynu jeszcze przed jego prawomocnym osądzeniem, a tym samym przyjęcie, że osoba taka jest niegodna stypendium, jest niedopuszczalne. Rada tym samym wprowadziła trudną do zastosowania i oceny przesłankę, uniemożliwiającą właściwie dokonanie prawidłowej i obiektywnej subsumpcji prawa. Jest to o tyle niedopuszczalne, że jej zaistnienie niesie ze sobą daleko idące dla osób uprawnionych konsekwencje. Akt normatywny powinien czynić zadość określonym wymaganiom przejrzystości i klarowności, musi być skonstruowany w taki sposób, aby jego treść była zrozumiała i właściwie odczytana przez jego przeciętnego adresata.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie trzydziestu dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki

Otrzymują:

1. Przewodniczący Rady Gminy Świątki.
2. Wójt Gminy Świątki.